

Livet er mer...

Tips oss om utenomfaglige aktiviteter på telefaks 23 10 9040 eller e-post: tidsskriftet@legeforeningen.no

Tegning og maling har alltid vært en viktig hobby for William Glad. Nå tar interessen all fritid for overlegen ved avdeling for fysikalsk medisin og rehabilitering ved Kongsgård sykehus i Kristiansand. Han forbereder en utstilling i hjembyen i mai. Der skal han stille ut 30–40 malerier og en del grafiske arbeider.

Akttegning

Helt fra han var barn har han likt å bruke blyant og pensel, men en kanskje gryende kunstnerkarriere fikk en brå stopp da han 15 år gammel kom hjem til mor med sin første akttegning.

– Ikke bare var mor misjonær, hun var fra ytterst ved Lindesnes også. Hun skulle såvisst ikke ha en sønn som tegnet nakne damer, forteller 63-årige Glad. Ønsket om å tegne og male lå likevel i bakhodet hele tiden, og fra begynnelsen av 1980-årene begynte han å male mer systematisk. Da barna flyttet hjemmefra tok hobbyen fart. Nå regner han med at han maler om lag 20 nye bilder hvert år.

Lenge arbeidet Glad hjemme i kjellerstuen og malte utelukkende med olje. Whitespritlukten kunne ligge tungt over huset. For halvannet år siden flyttet han hobbyen fra kjellerstuen til et atelier i Kristiansand sentrum.

– Arbeidsrommet hjemme ble fort lite da jeg begynte med ulike teknikker og større dimensjoner på lerretene, forteller Glad. Sammen med to malervenner har han fått leie et av NSB sine hus ved Kristiansand jernbanestasjon. Med utsikt rett ned på skinnegangen har Glad fått eget malerom. I tillegg lager han litografiene i «Smia», et verksted og galleri i sentrum hvor mange av Kristiansands unge talenter holder hus.

Eldrebråk

Debututstillingen i Kristiansand i 1993 skapte flere reaksjoner enn Glad på noen måte kunne forestille seg på forhånd. Tre malerier som tok opp eldres velferd og manglende omsorg, førte til en enorm debatt rundt eldres levekår i hele landet.

– Det ble en påkjønning, og nå blander jeg meg ikke inn i samfunnsdebatten. Jeg er mer opptatt av kreftene i naturen, sier Glad.

Siden debuten har han gått fra bare olje til nye teknikker som akryl og akvarell, og særlig litografier de siste tre årene. I 1996 stilte

Malerier til avkobling og irritasjon

I 1993 debuterte William Glad med en utstilling i det gamle Elefantapoteket i Kristiansand. Tre malerier om eldreomsorgen gav støtet til en enorm debatt. Malehobbyen har ført til flere utstillinger, men Glad har gått over til landskapsmalerier og bidrar ikke billedlig i samfunnsdebatten.

Til utstillingen i mai er det mest landskapsmalerier William Glad skal stille ut. Foto A.M. Nylenna

han ut på Sørlandsutstillingen, og det er den utstillingen han regner som sin mer offisielle debut. Siden den gang er det blitt flere utstillinger, blant annet har tre av hans grafiske arbeider vært med på en vandretstilling som International Cultural Union arrangerte i Israel i 1999 og 2000. Regelmessig sender han også inn malerier til Høstutstillingen.

– I moderne kunst er malerier på vikende front. Likevel hører det med til livets ritual å sende inn til Høstutstillingen, og like mye hører det med å bli refusert av Høstutstillingen, forteller Glad, og sier han også i år vil prøve seg, for moro skyld.

I år står to planlagte utstillinger for tur, en i Kristiansand i mai og en i Skien i september. I atelieret står en mengde ulike arbeider og venter på å bli utvalgt. Noe er figurativt og fargesterkt, andre malerier er abstrakte og duse. I tillegg kommer litografier og håndtrykk.

– Jeg har ikke funnet min form ennå, og jeg håper jeg aldri finner den, sier Glad.

Nødvendig avkobling

– I den gamle legerollen var man noe for en del pasienter. Så blir man eldre, kanskje klokere, men i alle fall mer sliten. Faget har kommet til et stort tidsskifte og plutselig må man

tenke på om dette blir en klagesak, sier Glad. – Derfor er det godt å jobbe med kunst, det er der jeg henter energi. Bildet kan hyle og skrike mot deg, men man vil aldri få høre fra dets advokat.

På hverdagene reiser Glad rett fra jobben ved sykehuset til atelieret, og lørdager og søndager er han der store deler av dagen. I fjor tilbrakte han tre uker på Kunstnerhuset i Svolve, og ellers har han alltid med seg skisseblokk når han er på reise. Det har blant annet resultert i noen arbeider til årets utstilling som har motivert fra Provence, hvor han var på kongress i januar.

– Jeg har ikke noe overordnet mål med min kunst, men kanskje kunne en person om hundre år finne et bilde av meg på et bortgjemt loft og si «det var vakkert», uten å vite noe om meg på forhånd, sier Glad. – Det er nok drømmen om en flik av evig liv.

– Astrid Marie Nylenna, Tidsskriftet